

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11Co/115/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113223566
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bianka Gelačiková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1113223566.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v právnej veci navrhovateľov: 1/ O. R., N. D. O. N. XX, XXX XX N., 2/ M. R., N. D. O. N. XX, XXX XX N., oboch zastúpenými advocatus s.r.o., Palackého 12, P.O. BOX 69, 814 99 Bratislava, proti odporcovi: A. Z..F..P., Č. XX, XXX XX N., L.: XX XXX XXX, zastúpenému Mgr. Máriou Karcolovou, advokátkou, Panenská 8, 811 03 Bratislava, o nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie navrhovateľov proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 30.06.2014, č.k. 15C/139/2013-218, jednohlasne (pomerom hlasov 3:0) takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Bratislava III zo dňa 30.06.2014, č.k. 15C/139/2013-218 sa zrušuje a konanie o návrhu navrhovateľov v 1/ a 2/ rade na nariadenie predbežného opatrenia sa z a s t a v u j e.

Odporcovi sa nepriznáva náhrada trov konania.

odôvodnenie:

V napadnutom uznesení súd prvého stupňa zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia, v ktorom navrhovatelia žiadali uložiť odporcovi zákaz nakladať, previesť, scudzitiť, zaťažiť, vložiť ako majetkovú účasť do združenia alebo do obchodného imania obchodnej spoločnosti, družstva alebo inej osoby v petíte návrhu špecifikované nehnuteľnosti. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods.1 O.s.p. a v konaní neúspešným navrhovateľom v 1/ a 2/ rade uložil povinnosť zaplatiť O.. O. G., V., A. X, XXX XX N. spoločne a nerozdielne náhradu trov konania v sume X.XXX,XX euro predstavujúcich trovy právneho zastúpenia vyčíslených podľa § 10 ods.1, § 16 ods.3 vyhl.č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytnutie právnej služby.

Zamietajúci výrok právne odôvodnil § 74 ods.1, § 76 ods.1 písm. e/, ods.3, § 102 ods.1, § 75 až § 77 O.s.p. konštatujúc (pri zásadnom stotožnení sa s argumentáciou odporcu uvedenou v písomnom podaní zo dňa 23.06.2014), že navrhovatelia nepreukázali základné predpoklady a dôvody potrebné pre nariadenie nimi navrhovaného predbežného opatrenia, a to ani v písomných podaniach podaných spolu s návrhom na nariadenie predbežného opatrenia a ani v podaniach nasledujúcich po podaní návrhu. Mal , ako je to zrejme z nasledujúcej právnej analýzy. Za zrejmu mal skutočnosť, že navrhovatelia v 1. A 2. F. nepreukázali ich aktívnu legitímáciu na podanie tohto návrhu, keď svoje procesné postavenie odôvodňujú skutočnosťou, že sú jednými z dedičov po poručiťelovi, a to ako zákonní, neopomenuteľní dedičia, a teda sú oprávnení požadovať od odporcu vyplatenie vyrovnávacieho podielu. Za zrejme mal ďalej to, že skutoční dedičia budú mať v skutočnosti po poručiťelovi nárok na vyplatenie vyrovnávacieho podielu z titulu nadobudnutia obchodného podielu poručiťela z titulu nenadobudnutia obchodného podielu poručiťela, resp. jeho časti, avšak až právoplatné rozhodnutie o skončení dedičského konania, ktoré je v súčasnosti prerušené, je spôsobilé právne záväzné určiť konkrétnych dedičov poručiťela a ich podiely na dedičstve, a to konkrétne aktíva a pasíva nadobúdané z dedičstva. Na navrhovateľmi predložené čestné prehlásenia osôb súd prvého stupňa nemohol prihliadať, keďže pravdivosť ich

obsahu tým nie je potvrdená, resp. preukázaná, a teda ako také nemôžu byť podkladom pre nariadenie predbežného opatrenia.

V odôvodnení rozhodnutia ďalej uviedol, že dôvodom pre nariadenie predbežného opatrenia by mohlo byť reálne preukázané také konanie odporcu, ktorého dôsledkom by bolo znižovanie hodnoty jeho majetku - takéto konanie odporcu však navrhovateľa nepreukázali. Mal za zrejmé, že pri rozhodovaní o uplatnenom návrhu musí súd prihliadať na to, aby zásah do práv a oprávnených záujmov odporcu nebol neprimeraný výhodou, ktorá by sa poskytla nariadením predbežného opatrenia navrhovateľom.

Ďalším dôvodom na zamietnutie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia je i to, že súd, ktorý rozhoduje „len“ o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, tak podľa súčasnej právnej úpravy „musí,“ uložiť (v tomto prípade) navrhovateľom podať návrh na začatie konania na súde. Pokiaľ však navrhovateľa podali návrh na začatie konania na Okresnom súde Bratislava I o uloženie povinnosti odporcovi vyplatiť navrhovateľom vyplatiť vyrovnávacieho podielu (vec vedená pod sp.zn. 24C/219/2013) Okresný súd Bratislava III už predbežné opatrenie nariadiť ani tak nemôže, keďže mohol a môže o ňom rozhodovať už len Okresný súd Bratislava I v uvedenom konaní.

Proti uzneseniu podali v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľa v 1. a 2. rade navrhujúc, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa pre arbitrárnosť zrušil v celom rozsahu (vrátane výroku o trovách konania), konanie zastavil a určil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V odvolaní poukázali na doterajší priebeh konania a na skutkové a právne závery súdov oboch stupňov v predchádzajúcich rozhodnutiach. Poukazujúc na § 157 ods.2 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 1,2 O.s.p. mali rozhodnutie súdu prvého stupňa za nedostatočne odôvodnené, v ktorom nebolo dostatočne zrozumiteľne odôvodnené, prečo im pri rozhodovaní o nariadení predbežného opatrenia súd prvého stupňa najprv v celosti vyhovel, avšak následne sa stotožnil s podaním právnej zástupkyne odporcu, a to pri nezmenenom stave konania.

Pokiaľ ide o priznané trovy konania zastávali právny názor, že odporcovi trovy konania nemali byť priznané žiadne. Súd prvého stupňa rozhodol o náhrade trov konania v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. a pri ich určovaní vychádzal nesprávne z hodnoty predmetu konania XXX.XXX euro (hodnoty vyrovnávacieho podielu). Poukázali na to, že dňa 31.03.2014 im bolo z Okresného súdu Bratislava I doručené uznesenie sp. zn. 24C/219/2013 zo dňa 21.03.2014, v ktorom boli vyzvaní na špecifikovanie celkovej výšky vyrovnávacieho podielu, ktorý je im odporca povinný vyplatiť. Z ich podania zo dňa 21.03.2014 vo veci špecifikácie hodnoty predmetu sporu výšku vyrovnávacieho podielu špecifikovali predbežne na sumu X.XXX euro s tým, že jeho presnú výšku budú vedieť špecifikovať až po vykonaní znaleckého dokazovania v rámci súdneho konania. V konaní o nariadení predbežného opatrenia vyčíslenie nebolo uskutočnené. Uvedené znamená, že v danom konaní nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami, a tak môže základná sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby predstavovať maximálne 1/13 výpočtového základu (§ 11 ods. 1 vyhl.č. 655/2004 Z.z.).

Podľa názoru navrhovateľov v 1/ a 2/ rade sú na ich strane navyše dôvody hodné osobitného zreteľa, v ktorom prípade je treba pri rozhodovaní o trovách konania postupovať podľa § 150 ods.1 O.s.p.. Navrhovateľ v 1/ rade je invalidný dôchodca s priznanou mesačnou sumou invalidného dôchodku v aktuálnej výške 304,80 euro, z dôvodu jeho zdravotného stavu je zároveň prijímateľom sociálnej služby poskytovateľa Domov sociálnych služieb pre deti a rehabilitačné stredisko F. s úhradou XXX,X euro mesačne, ktorá je uhrádzaná z jeho invalidného dôchodku. Navrhovateľ v 2/ rade ukončil 4. ročník I. U., S. X S. N. s priznanou mesačnou sumou sirotského dôchodku v aktuálnej výške XXX,XX euro mesačne. Navrhovateľa ďalej uviedli, že nevlastnia žiaden hnutelný ani nehnuteľný majetok, nemajú žiaden peňažný príjem a ani vytvorené finančné úspory a z dôvodu úmrtia poručiteľa (ich otca) nemajú nárok na výživné na platenie ktorého bol poručiteľ súdom zaviazaný. Právna pomoc, ktorá je im poskytovaná, je poskytovaná bezodplatne. Na Okresnom súde Bratislava I v konaní vo veci samej - o vyplatenie vyrovnacieho podielu im konajúci súd priznal oslobodenie od platenia súdneho poplatku. V prípade priznania náhrady trov konania odporcovi by išlo o rozpor s ustanovením § 150 ods. 1 O.s.p. a súčasne o porušenie dobrých mravov podľa § 3 Občianskeho zákonníka, keďže v konaní sú

preukázateľné dôvody hodného osobitného zreteľa, pre ktoré by nemala byť odporcovi priznaná náhrada trov konania.

Odporca v písomnom vyjadrení sa k odvolaniu navrhovateľov v 1. a 2. rade navrhol rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť a uložiť navrhovateľom nahradiť odporcovi trovy odvolacieho konania vo výške X.XXX,XX euro na účet jeho právneho zástupcu. Poukázal na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky súvisiacu s arbitrárnosťou rozhodnutí všeobecných súdov. Mal za to, že súd prvého stupňa vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení uznesenia bol koherentný, t. j. jeho rozhodnutie bolo konzistentné a jeho argumenty podporovali ním prijatý záver. V tejto súvislosti je bez významu, že prvostupňový súd pri prvotnom rozhodovaní o návrhu najskôr v celosti navrhovateľom vyhovel, avšak následne po vrátení veci sa plne stotožnil s podaním právnej zástupkyne odporcu. Argumentácia navrhovateľov v 1. a 2. rade vo vzťahu k rozhodnutiu o trovách konania je nedôvodná, odporujúca faktickej situácii, platnej právnej úprave a zjavne účelová v snahe vyhnúť sa následkom nedôvodne podaného návrhu a zbytočného preventívneho zaťažovania súdov vecami, ktoré môžu byť vyriešené aj mimosúdnou cestou. Navrhovatelia v návrhu na strane 8 sami špecifikovali meritum veci, ktorej sa chceli domáhať podaním žaloby, t. j. nároku na vyrovnávací podiel, ktorý mohol byť cca XXX. XXX euro (vychádzajúc z údajnej hodnoty nehnuteľnosti odporcu cca XXX.XXX euro). Rozhodnutie prvostupňového súdu o priznaní náhrady trov konania odporcovi vychádzajúce z § 10 ods. 2 vyhl.č. 655/2004 Z.z. je tak správne, v súlade s platnými právnymi predpismi a riadne odôvodnené so špecifikáciou konkrétnych úkonov poskytnutých právnych služieb a zákonných ustanovení, z ktorých vychádzajú. Na strane navrhovateľov nie sú dané ani dôvody hodného osobitného zreteľa v zmysle § 150 ods. 1 O.s.p., pri ktorého aplikácii je treba prihliadnuť na osobné, zárobné, majetkové a iné pomery účastníkov, ale aj na procesný postoj účastníkov a okolnosti, ktoré ich viedli k súdnemu uplatneniu nárokov. Navrhovateľ v 1/ rade je síce invalidný dôchodca, navrhovateľ v 2/ rade je osoba, ktorá ukončila na štúdiu na strednej škole, avšak ich majetkové pomery nie sú nepriaznivé do takej miery, aby neboli schopní znášať následky ich svojvoľného konania. Podstatnou skutočnosťou je to, že odporca svojím správaním nedal navrhovateľom žiadnu príčinu na podanie tohto návrhu, a ani žalobného návrhu vo veci samej. V čase podania návrhu a ani v súčasnosti nie je možné relevantne určiť, aké osoby a v akom rozsahu sú oprávnené požadovať od spoločnosti odporcu vyplatenie vyrovnacieho podielu. Až po tomto určení, ak bude navrhovateľom nárok na vyplatenie vyrovnacieho podielu skutočne priznaný, mali by najskôr vyzvať odporcu na dobrovoľné plnenie a až v prípade nečinnosti odporcu podať žalobný návrh na súd.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O. s. p. a to podľa § 214 ods. 2 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa nie je vecne správne.

Podľa § 74 ods. 2 prvej vety zák.č. 99/1963 O.s.p. (ďalej „O.s.p.“) príslušný na nariadenie predbežného opatrenia je súd, ktorý je príslušný na konanie o veci.

Podľa § 75 ods. 2 veta prvá a druhá O. s. p., návrh má okrem náležitostí návrhu podľa § 79 ods. 1 obsahovať opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia, uvedenie podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, a odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Z návrhu musí byť zrejmé, čoho sa mieni navrhovateľ domáhať návrhom vo veci samej.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O.s.p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Podľa § 104 ods. 2 O.s.p., ak ide o nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť, súd urobí pre to vhodné opatrenia. Prítom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie zastaví.

Podľa § 221 ods. 3 O.s.p., ak odvolací súd rozhoduje o odvolaní proti uzneseniu o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, zruší rozhodnutie, len ak zastavuje konanie.

Vychádzajúc z obsahu odvolania sa odvolací súd ako prvoradou otázkou zaoberal posúdením, či napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu nebolo vydané v konaní postihnutou niektorou z procesných väd uvedených v § 221 ods.1 O.s.p., t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka byť účastníkom konania, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad nedostatku návrhu na začatie konania tam, kde sa konanie mohlo začať len na takýto návrh, prípad odňatia možnosti účastníka konať pred súdom, alebo prípad rozhodovania vylúčeným sudcom, či súdom nesprávne obsadeným. Odvolací súd dospel k záveru, že konanie prvostupňového súdu má vadu uvedenú v ust. § 221 ods.1 písm. g/ O.s.p..

V prejednávacom prípade odvolací súd ako prvoradé konštatuje, že základné právo na zákonného sudcu treba pokladať za celkom neopomenuteľnú podmienku výkonu súdnej moci, keďže na jednej strane dotvára a upevňuje sudcovskú nezávislosť a na strane druhej predstavuje pre účastníka konania záruku, že na rozhodnutie jeho veci sú povolané súdy a sudcovia podľa vopred ustanovených zásad tak, aby bola zachovaná zásada pevného a náhodného pridelovania súdnej agendy a aby bol vylúčený - pre rôzne dôvody a rozličné účely - výber súdov a sudcov „ad hoc“ (I. ÚS 239/04).

Procesný postup, v ktorom o veci účastníka konania nerozhodol zákonný sudca, resp. súd zriadený v súlade so zákonom, je nezlučiteľný s garanciami vyplývajúcimi z čl. 48 ods. 1 ústavy a rozhodnutie vydané v takomto konaní preto nemôže byť ústavne akceptovateľné (III. ÚS 116/06).

Je treba uviesť i to, že samotná skutočnosť, že sudcovia konajúci na okresnom súde (resp. na krajskom súde) boli ustálení ako zákonní sudcovia postupom podľa platného rozvrhu práce, nepostačuje na záver o tom, že naozaj konali ako zákonní sudcovia. Prvoradou podmienkou správneho ustálenia osoby zákonného sudcu je totiž správne ustálenie vecnej, resp. miestnej príslušnosti konajúceho súdu. Iba taký sudca určený podľa rozvrhu práce, ktorý je sudcom vecne a miestne príslušného súdu ustanoveného zákonom, je zákonným sudcom v zmysle čl. 48 ods. 1 ústavy, resp. nezávislým a nestranným sudcom podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru (II. ÚS 283/09).

Vzhľadom na skutkový stav vyplývajúci z doterajšieho obsahu spisu je možné v danej veci jednoznačne skonštatovať, že o návrhu navrhovateľov v 1/ a 2/ rade na nariadenie predbežného opatrenia rozhodoval miestne nepríslušný okresný súd (t.j. súd, ktorý nie je miestne príslušný na konanie o veci samej).

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania). Zákon však výslovne procesné podmienky neuvádza. Možno však dovodiť, že procesnými podmienkami musia byť také vlastnosti súdu a účastníkov konania, ktoré jedine umožňujú dosiahnuť cieľ občianskeho súdneho konania. K podmienkam konania potom nevyhnutne patrí tiež neexistencia vecných prekážok v konaní. Na strane súdu patria k podmienkam konania také vlastnosti, ktoré sú vymedzením jeho práva a povinnosti vykonávať ako orgán štátu občianske súdne konanie a na základe jeho výsledkov rozhodovať. K týmto vlastnostiam patrí jednak právomoc súdu, ale tiež jeho príslušnosť, a to tak vecná, ako aj funkčná a miestna. K podmienkam konania na strane účastníkov patria také ich vlastnosti, ktoré im umožňujú vystupovať v konaní v postavení účastníkov a ktoré im zároveň umožňujú mať subjektívne procesné práva a povinnosti a svojimi úkonmi ich nadobúdať. Ide o spôsobilosť byť účastníkom konania a o spôsobilosť procesnú. U zástupcov účastníkov konania prichádza do úvahy spôsobilosť byť zástupcom a nutnosť preukázať oprávnenie na zastupovanie. K vecným procesným podmienkam patrí návrh na začatie konania, pokiaľ je podľa

zákona podanie tohto návrhu podmienkou začatia konania. Ak súd v prípadoch, kde to zákon dovoľuje, začína konanie bez návrhu, stáva sa procesnou podmienkou tiež vydanie uznesenia o začatí konania. K takzvaným negatívnym procesným podmienkam, či k prekážkam, patrí prekážka začatého konania (litispēndencie) a prekážka veci rozsúdenej (rei iudicatae).

Nedostatok procesných podmienok môže byť jednak neodstrániteľný, jednak odstrániteľný. V ustanovení § 104 O.s.p. je ustanovené, ako má súd postupovať v prípade, keď zistí neodstrániteľný nedostatok niektorej procesnej podmienky, a v prípade, keď zistí odstrániteľný nedostatok. Neodstrániteľný je nedostatok procesnej podmienky, odstránenie ktorého za danej právnej úpravy nie je možné. Odstrániteľný je taký nedostatok procesnej podmienky, k odstráneniu ktorého môže súd prispieť za eventuálnej súčinnosti s niektorým účastníkom konania.

Zvláštnym prípadom je nedostatok procesnej podmienky miestnej príslušnosti, ktorý nastane za situácie, keď začne konať vo veci miestne nepríslušný súd bez toho, aby k svojej nepríslušnosti prihliadol, pričom účastníci konania námietku miestnej nepríslušnosti pri svojom prvom procesnom úkone neuplatnili. V takomto prípade sa podmienka miestnej príslušnosti považuje pre ďalšie konanie za splnenú.

Vychádzajúc z uvedeného možno ustáliť, že nedostatok procesnej podmienky miestnej príslušnosti je v zásade podľa platnej právnej úpravy odstrániteľným nedostatkom podmienok konania. Osobitnou kategóriou je však konanie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v prípadoch, v ktorých nie je daná miestna príslušnosť súdu, kedy je treba nedostatok procesnej podmienky miestnej príslušnosti považovať za neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Tento nedostatok podmienky konania znamená zároveň úplnú negáciu základného práva na zákonného sudcu.

Pri kolízii medzi právom navrhovateľa na účinnú a rýchlu dočasnú ochranu práv a právom odporcu na zákonného sudcu je povinnosťou všeobecných súdov postupovať tak, aby sa poskytla ochrana obom týmto právam. Z ústavnoprávneho hľadiska je totiž neakceptovateľné, aby právo navrhovateľa na účinnú a rýchlu dočasnú ochranu práv bolo uprednostnené do tej miery, že tým dôjde k úplnému popretiu práva odporcu na zákonného sudcu (mutatis mutandis II. ÚS 76/2011). Uvedené znamená, že ak sa v danom prípade v priebehu konania nepochybne preukázalo, že navrhovatelia v 1/ a 2/ rade podali návrh na nariadenie predbežného opatrenia na miestne nepríslušný súd, t.j. súd, ktorý nemal konať vo veci samej (o ktorej rozhoduje Okresný súd Bratislava I pod sp. zn. 24C/219/2013), potom malo byť konanie bez ďalšieho zastavené pre neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Ak totiž v dôsledku postupu navrhovateľov v 1/ a 2/ rade nebolo možné poskytnúť vôbec ochranu právu odporcu na zákonného sudcu, potom nebolo možné ani poskytnúť ochranu právu navrhovateľov v 1/ a 2/ rade na urýchlené a účinné rozhodnutie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Obaja navrhovatelia v uvedenej situácii nesú procesno-právnu zodpovednosť za výsledok konania, ak v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia podaný na Okresný súd Bratislava III neuviedli, čoho sa mienia návrhom vo veci samej na rovnakom súde domáhať a ak sa následne v priebehu konania preukázalo, že sa s návrhom na nariadenie predbežného opatrenia obrátili na miestne nepríslušný súd (t.j. na súd, ktorý nemal rozhodovať a fakticky ani nerozhoduje o veci samej).

Na základe uvedeného odvolací súd podľa § 221 ods. 3 v spojení s § 104 ods. 1 O.s.p. napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a konanie o návrhu navrhovateľov v 1/ a 2/ rade na nariadenie predbežného opatrenia zastavil.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 146 ods.2 O.s.p. v spojení s § 150 ods.1, § 224 ods.1 O.s.p. pri ustálení procesného zavinenia na strane navrhovateľov v 1/ a 2/ rade na zastavení daného konania.

Ustanovenie § 150 ods.1 O.s.p. umožňuje súdu pri rozhodovaní o náhrade trov konania prihliadnúť výnimočne na zvláštnosti prejednávanej veci a prispieť tým k odstráneniu prípadnej tvrdosti, ktorú by inak vyvolalo uplatnenie jednotlivých zásad, na ktorých spočíva rozhodovanie o náhrade trov

konania. Úvaha súdu, či sú splnené procesné predpoklady pre aplikáciu tohto ustanovenia, musí vždy vychádzať z posúdenia všetkých relevantných okolností konkrétnej veci, vrátane okolností demonštratívne uvedených v druhej vete § 150 ods. 1 O.s.p. Predmetné ustanovenie preto nemožno interpretovať tak, že súdu umožňuje kedykoľvek a bez ohľadu na základné zásady rozhodovania o náhrade trov konania nepriznať náhradu trov úspešnému účastníkovi konania. Výnimočnosť aplikácie tohto ustanovenia musí byť daná osobitnými okolnosťami, ktorých charakteristika musí byť v odôvodnení rozhodnutia vysvetlená a konkretizovaná. Pri posudzovaní, či v tej - ktorej veci sú tieto dôvody dané, musí súd prihliadať na majetkové, sociálne, osobné a ďalšie pomery (treba zdôrazniť, že všetkých) účastníkov konania a vziať do úvahy nielen to, aké sú pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale to, aký bude dopad aplikácie § 150 ods. 1 O.s.p. na (medziiným tiež majetkové) pomery účastníka na opačnej procesnej strane. Významným z hľadiska aplikácie tohto ustanovenia môže byť v určitej veci tiež to, za akých okolností bol nárok uplatnený na súde, aký bol postoj účastníkov k veci, ako pristupovali v priebehu konania k plneniu procesných povinností účastníka občianskeho súdneho konania a pod..

V danom prípade odvolací súd pri rozhodovaní o trovách konania dospel k názoru, že v posudzovanom prípade sú dané dôvody pre aplikáciu § 150 ods. 1 O.s.p. a o tom, že v danom prípade ide výnimočný prípad, v ktorom pri zohľadnení okolností danej veci, ako aj okolnostiach na strane účastníkov konania, je použitie citovaného ustanovenia namieste. V tejto súvislosti prihliadol jednak na dôvody vedúce navrhovateľov v 1/ a 2/ rade k uplatneniu práva na súde (smrť ich otca) a konštatuje, že predmetom konania o veci samej je vyplatenie vyrovnacieho podielu po poručiteľovi - otcovi navrhovateľov v 1/ a 2/ rade. Práve s poukazom na predmet konania vo veci samej (začatého po podaní návrhu na nariadenie predbežného opatrenia) a zo spisu vyplývajúce majetkové a zárobné pomery na strane navrhovateľov v 1/ a 2/ rade, ktorí sú v postavení detí neschopných sa samých živiť (§ 62 ods.1 Zákona o rodine), je možné bez akejkoľvek pochybnosti vyvodiť dôvody hodné osobitného zreteľa odôvodňujúce postup súdu podľa § 150 ods.1 O.s.p. pri rozhodovaní v otázke trov konania. Zo skutkového stavu vyplývajúceho zo stavu súdneho spisu v danom štádiu konania nie je možné ani vyvodiť nepriaznivý majetkový dopad rozhodnutia v tejto časti do majetkovej sféry odporcu. Pre úplnosť odvolací súd poznamenáva, že v posudzovanom prípade (t.j. v konaní o nariadenie predbežného opatrenia) je nutné základnú tarifnú sadzbu odmeny za jeden úkon právnej pomoci poskytnutej advokátom vyčíslňovať podľa § 11 ods.1 vyhl.č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov v platnom znení.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.